

A tribute to the Beach Boys GOOD VIBRATIONS

Fotografie: Sandplay-Arts (Sander de Neef)

Producent Paul Klooté heeft (onder de noemer van zijn bedrijf ‘De Laatste der Azteken’) dit seizoen de productie ‘Good Vibrations’ op de planken gebracht. Het is een muzikaal eerbetoon aan The Beach Boys, waarbij het geluid en de sfeer rondom de Amerikaanse band tot in perfectie benaderd worden – met behulp van moderne middelen. We spraken met Erik Maes (licht) en Herman van Mal (geluid) over de technische kant van het verhaal: “Het is een intensieve voorstelling, want er gebeurt nogal wat in deze show.”

De mensen rond de productie ‘Good Vibrations’ (en eerder al van voorstellingen als ‘Tribute to the Bee Gees’ en ‘The Soul of Motown’) zijn ook veelal betrokken bij de Groningse band Diep Triest. Erik Maes en Herman van Mal zijn ook bij die band bijvoorbeeld verantwoordelijk voor zaken als licht en geluid en dat geldt ook voor Roberto Ronda (chauffeur en hoofd logistiek). Ook de apparatuur (en het gros van de bandleden) komt van Diep Triest. En dat is prettig werken volgens Maes en Van Mal, die op deze manier al jaren samenwerken: “We zitten inderdaad meestal samen als

een soort Jut en Jul in de zaal”, lacht Van Mal, die evenals Maes als freelancer verbonden is aan de productie van Paul Klooté. Maes is van origine eerste belichter, maar vervult bij deze productie een dubbelrol, aangezien hij tijdens de tour ook dienst doet als Hoofd Techniek. “We werken natuurlijk maar met drie man ‘Techniek’, dus dan krijg je al gauw dubbele functies.”

Relaxte tour

Het ‘plaatje’ dat op toneel moest ontstaan was al in een vroeg stadium duidelijk – en bedacht door

Paul Klooté. Naar beneden komende schilderijen, veel kleur en gezelligheid, overgoten met een jaren ‘60/’70-sausje qua licht en geluid, waarover later meer. “Paul Klooté bedacht het plaatje met de schilderijen, waar ik vervolgens een lichtplan omheen heb gemaakt”, legt Erik Maes uit. “Herman ging aan de slag met het geluidsplan en in de korte montageperiode hebben we dat goed bij elkaar kunnen brengen. Die samenwerking is goed geweest. We werken natuurlijk al lang met elkaar, dus we weten wat we aan elkaar hebben.” Maes spreekt van een relaxte tour: “Het wordt in één dag opgebouwd. We beginnen om 13.00 uur en zijn om 16.15 uur zo’n beetje klaar. Dan is het alleen nog een kwestie van soundchecken en wat posities aanpassen, maar dat is het dan ook wel. Het maakt het vooral ook een leuke productie, óók omdat je met zo’n klein groepje het hele land door gaat. Daarom hebben we het onszelf ook zo makkelijk mogelijk gemaakt. Alle lampen hebben

kabelbomen, het geluid staat op wielen, de trailer is niet te vol – dat zorgt allemaal samen voor een ontspannen tour.”

Ouderwetse galmpjes

Herman van Mal is het eens met het verhaal van Maes. Zelf is hij al vijftien jaar als freelancer verbonden aan het gezelschap. “Een aantal jaren geleden kwamen daar ook ineens theatershows als deze bij”, legt hij uit. “Ik was vroeger als eens met theaters en schouwburgen in aanraking gekomen met Cuby & The Blizzards, waar ik acht jaar lang voor gewerkt heb. Maar nu werk je met allemaal verschillende thema’s. Bij Harry Muskee was het alleen maar blues, nu is het de ene keer Motown, dan weer Bee Gees en nu dus Beach Boys. Dat vergt telkens een andere aanpak, al is het niet zo dat ik probeer om elk type sound exact te kopiëren. We leven in een andere tijd. De mensen zitten niet op dat oude geluid te wachten en bovendien is de apparatuur er tegenwoordig ook niet meer naar.” De herkenbare dingen uit het geluid van –

in dit geval – de Beach Boys moeten uiteraard wel naar voren komen, beaamt hij: “Qua sfeer wil je het natuurlijk wel benaderen, maar je hebt natuurlijk wel een modern klinkend drumstel, daar ont-kom je niet aan. Ik ga er geen krakkemikkig drumstel van maken, maar het is wel leuk om je er in te gaan verdiepen. Bij de Beach Boys is de verhouding tussen zang en instrument heel duidelijk. In eerste instantie luister ik dan naar de muziek, de liedjes, de sfeer. Ik probeer er altijd een deel uit te halen – een beetje van mezelf en een beetje van Maggi, zeg maar. Dat probeer je dan met moderne effecten te realiseren. Dat is ook het leuke met al die moderne effectapparatuur: daar stoppen ze toch die ouderwetse Abbey Road-galmpjes in.” Zelf kocht Van Mal voor deze tour ook een nieuwe galm, waar al dat soort effecten in zitten: “Daar zit het hele orkest in zijn totaliteit in, waardoor je al een heel mooie basissfeer creëert. Dat is veel mooier dan wanneer je alles individueel van een galm voorziet. Alles in dezelfde ruimte en het is die ruimte die ik probeer te benaderen, niet het individuele effect.”

Focus en energie

Het was wel een zoeken voor Van Mal en Maes om het plaatje helemaal te krijgen zoals het moest zijn. Van Mal: “Dat komt ook doordat we maar twee montagedagen hebben gehad, wat natuurlijk behoorlijk kort is. Daardoor heb je dan bijvoorbeeld na een voorstelling of vijf het moment waarop je eindelijk bent waar je moet zijn. Dat is op zich jammer, want dan heb je er dus al een aantal voorstellingen op zitten, voor mensen die ook betaald hebben voor hun kaartje. Nou zullen zij er niets van gemerkt hebben hoor, maar voor jezelf wil je het ook iedere keer perfect hebben. Als je het dan gevonden hebt, dan is het een kwestie van datzelfde resultaat telkens weer te realiseren én om dat leuk te houden. Het plaatje moet namelijk steeds hetzelfde zijn, maar je staat wel steeds op een andere plek. Toch is het inderdaad een ontspannen tour, maar wij voelen de adrenaline net zo goed als de mensen op het toneel. Het kost veel focus en energie, omdat je de muziek echt wilt beleven, anders kun je namelijk nooit goed

LICHT

- 9 x martin mac 500
- 5 x martin mac 250 wash
- 6 x martin mac 250 entour
- 6 x martin mac 300 wash
- 12 x varytec rgb led-par
- 12 x losse multipar
- 2 x sixbar met multiparren
- 2 x ACL set
- 2 x sunstrip
- Flying Pig wholehog 3 met een DP2000
- DF50 oil-cracker
- Jem Glaciator heavy-fog machine

GELUID:

- 2 x 2 x d&b Audiotechnik Q-Sub + 3 x Q1 Top, gestackt op eigen ontwerp dolly!
- 2 x 1 x d&b Audiotechnik Q-Sub + 1 x Q7 Top, als zijnde binnenfill.
- 2 x d&b Audiotechnik B2 Sub, als aanvulling voor grote zalen
- 4 x d&b Audiotechnik Q Top, als aanvulling voor balkons en/of grote zalen
- 6 x d&b Audiotechnik D12 versterker
- 1 x DiGiCo D1 (afstandsbediening) mixer
- 1 x DiGiCo Stage-rack
- 1 x DiGiCo Local-rack
- 1 x MADI-PC t.b.v. 56 sporen live-opname's
- 1 x Eventide H8000FW Multi FX processor
- 7 x Shure UHF/R zendersysteem, t.b.v. zang en gitaren
- 3 x Sennheiser 3056 in-ears, t.b.v. de cast
- 3 x Sound Projects X-act monitor, t.b.v. de cast (als aanvulling voor het "live-gevoel", op de in-ears)
- 4 x Aviom A16 mixer, t.b.v. de band.
- 9 x Radial DI
- Diverse Shure, Sennheiser, Neumann en Audio Technica microfoons.

Aangezien de DiGiCo en de d&b D12 versterkers volledig digitaal met elkaar kunnen communiceren, zijn deze middels AES/EBU kabels met elkaar verbonden.

Hierdoor wordt er maar één keer een 'vertaalslag' gemaakt van analoog naar digitaal.

meedoen." Wat dat betreft is het voor de heren ook een behoorlijk intensieve show, beamen ze. Er gebeurt namelijk veel op het podium. Van Mal: "Er zijn bijvoorbeeld drie gitaristen, die niet alleen elektrisch spelen, maar ook akoestisch. Bovendien wisselen ze ook nog eens allemaal van positie. Ze gaan niet alleen naar voren of naar achteren, maar wisselen ook onderling op het front van positie, waarbij ze dan af en toe ook nog eens elkaars microfoons gebruiken. Natuurlijk kan het allemaal, de hedendaagse techniek is er om ons daarbij te helpen, maar de intonatie van een zanger is vandaag misschien anders dan gisteren. Bijvoorbeeld omdat 'ie moe is, of juist meer adrenaline in zijn lijf heeft waardoor hij harder gaat zingen. Dat brengt allemaal verschillen met zich mee. Daarom is de soundcheck ook altijd wel lekker, omdat ik dan 's middags al merk hoe iedereen die dag in zijn vel steekt, dat merk je namelijk snel genoeg."

Afgunst

Voordat Erik Maes en Herman van Mal überhaupt aan 'het plaatje' kunnen gaan werken, is het visuele aspect al bedacht door Paul Klooté. Van Mal: "Paul is in de montage in eerste instantie altijd met Erik bezig, die halen samen dan nachten door. Als hij daar rust in heeft gevonden en het plaatje klopt, dan komt hij bij mij met opmerkingen, aanvullingen of kritiek op het geluid. Dat kan goed werken, omdat ik daar erg open voor sta. We hebben eigenlijk ook het geluk dat de arrangeur van de vocalisten blind is. Die man heeft een absoluut gehoor. Hij zit tijdens de montage dan ook bij mij in de buurt, geeft aanwijzingen en brengt nuances aan waar ik vervolgens rekening mee kan houden.

Ik vind dat fijn, omdat het opmerkingen zijn waar je iets aan hebt. Opbouwende kritiek is sowieso goed, ongunstige kritiek niet. Niemand kan zeggen dat het helemaal niks is. Dat kan niet, want dan zou ik mijn vak niet mogen uitoefenen. Het kan wel zo zijn dat het je smaak niet is. Zet tien geluidsmensen op een rij en negen daarvan vinden dat die ene andere niet goed kan mixen. Dat is ook de afgunst die heerst in het vak. Dat is jammer, er is bijna niemand die tegen een collega zegt dat 'ie het geluid fantastisch vond."

Licht nóg belangrijker

Erik Maes merkt dat in het 'lichtwereldje' al net zo: "Je hoort het vooral als het volgens hen niet goed was. Vraag me niet hoe het komt – zelf zit ik zo ook niet in elkaar – maar blijkbaar hoort dat erbij." Herman van Mal benadrukt nog dat hij licht in het theater nóg belangrijker vindt dan geluid, zijn eigen tak van sport: "Natuurlijk is geluid ook belangrijk, maar je komt echt om naar iets te kijken. Ook wel om te luisteren natuurlijk, maar dat licht zien ze meteen. Bij rock komen ze luisteren en letten ze op het geluid en de liedjes. Of de lampen daarbij nou hier of daar knipperen, dat maakt ze dan niet zoveel uit. Maar in het theater is het zó belangrijk dat de timing goed is qua licht. Ik denk dat we bij deze tour wat dat betreft het juiste plaatje weten te creëren en dat blijkt ook wel uit de reacties die we gaandeweg gekregen hebben."